

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 13-09-13973

1

לפני:
השופט מירון שוורץ
נציג ציבור (עובדים): מר אלוך אברהם
נציגת ציבור (מעסיקים): גב' יפעת ליכט

התובע מוסבאח חוארי ת.ז. 55809073
ע"י ב"כ: עו"ד באדר אברהים ואח'

-

הנתבעת ע.ר. צים בע"מ ח.פ. 512781154
ע"י ב"כ: עו"ד חגי ישראלוביץ

2

3

פסק דין

4

5 הנתבעת, אשר מפעילה רשת קמעונאות מזון, העסיקה את התובע בתפקיד קצב, משך
6 תקופה של כ-5 שנים, עד לפיטוריו בטענה לגניבה ממעביד ומעילה באמון. במרכזו של
7 הליך זה, עומדת תביעת התובע לפיצויי הפיטורים, אותם מבקשת הנתבעת לשלול
8 ממנו. כן דורש התובע, תמורת הודעה מוקדמת, פיצוי בגין עגמת נפש וכן החזר סכום
9 כספי שנגבה ממנו.

10

תמצית העובדות אשר אינן שנויות במחלוקת –

11

12
13 1. הנתבעת מפעילה את רשת קמעונאות המזון "מחסני כמעט חינם", המהווה
14 חלק מרשת "ייונות ביתן", לה סניפים בכל רחבי הארץ.

15

16 2. התובע עבד אצל הנתבעת מיום 28.4.2008 ועד 16.5.2013 בתפקיד קצב
17 במחלקת הבשר, בעיקר בסניף מגדל העמק. שכרו שולם לו על בסיס שעות.

18

19 3. ביום 6.5.2013, נקרא התובע לשיחת בירור, במסגרתה הבהירה לו הנתבעת כי
20 היא מייחסת לו מעשים של גניבה ומעילה באמון, בין היתר לנוכח מספר
21 מקרים בהם שינה מחירים של מוצרים.

22

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 13973-09-13

- 1 במעמד הבירור שהתקיים ביום 6.5.2013, חתם התובע על הצהרה בפני נציגי
2 מחלקת הביטחון של הנתבעת, בה נרשמו בכתב ידו של התובע, בין היתר
3 הדברים הבאים:
4
5 **"..לפני חודשיים וחצי שקלתי לעצמי 4 מגשים של כרעיים...מדבקה מחיר של**
6 **כנפיים..**
7 **כמו כן בשנה האחרונה פעם בשבוע שקלתי ניטח קצבים שמחירו 130 ₪ לק"ג**
8 **(ללקוח כנה אצלי כבוע בשם דאני צרפתי בעל מסעדה שיפודי סמדר) ושמותי**
9 **מדבקת מחיר לפי 70 ₪ לק"ג. בנוסף נתתי לדני גם שייטל במחיר של 60 ₪ לק"ג**
10 **במקום 70 ₪ לק"ג מדי שבוע.**
11 **במשך חצי השנה האחרונה מגיע אליי לסניף דני צרפתי כארבע פעמים בשבוע**
12 **וקונה פרגיות אני נותן לו 30 ק"ג פרגית בקל פעם במקום במחיר של 45-50 לק"ג**
13 **במחיר של 30 לק"ג.**
14 **כל זה בהנחיית מנהל הסניף... אלי מנהל סניף התקשר אלי.. אמר לי שגיסתו**
15 **בדרך לחנות שאני לה דברים טובים ושאני אדאג לה. שקלתי לה צלעות כבש**
16 **שהמחיר שלהם 120 ₪ לק"ג ושמותי מדבקה של 90 ₪ לק"ג. כך עשיתי מספר**
17 **פעמים.**
18 **דני צרפתי משיפודי סמדר שולח לאנו כל יום בגטים עם בשר לא תשלום ואנחנו**
19 **בתמורה מורידים לו מחירים בבשר. אני יודע שהנזק שגרמתי לחברה הוא בערך**
20 **70,000. אני מוכן לשלם 1,000 ₪ כפיצוי על הקניה שלי, אני מצעיר הנזק שנגרם**
21 **לחברה והכל היה באישור מלא."**
22
23 יצוין, כי נסיבות חתימת התובע על המסמך האמור, שנויות במחלוקת, שכן
24 לטענתו, הסכים לכתוב את ההצהרה שתמציתה לעיל, לאחר שנלחץ מאוד
25 מבחינה נפשית ומשום שהובהר לו כי ההצהרה מיועדת לצורך פיטוריו של
26 מנהל הסניף. טענות אלו, ילובנו בהמשך פסק הדין.
27
28 בסיום הבירור, התבקש התובע להיבדק בפוליגרף והוא נתן הסכמתו לכך.
29
30 5. ביום 8.5.2013 בוצעה לתובע בדיקת פוליגרף. התובע נשאל והשיב כדלקמן:
31
32 **"האם זה נכון שקיבלת הוראה מאלי מנהל החנות, למכור לדני, פרגיות במחיר של**
33 **30 ₪ לק"ג? כן.**

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 13973-09-13

1 האם חוץ משני, מכרת בשרים במחיר מוזל, לגיסתו של אלי ו/או לעסקים נוספים,
2 בהוראת אלי? לא.
3 האם מעבר לאשר סיפרת לי, לקחת לעצמך, בשרים במחיר מוזל, או ללא תשלום
4 ובכמויות גדולות יותר? לא.
5 האם אתה בעצמך, נתת לאנשים כלשהם, בשרים כלשהם במחיר מוזל? לא." 6

7 עפ"י ממצאי בדיקת הפוליגרף, נקבע כי בשאלות עליהן נשאל התובע כמפורט
8 לעיל, לא נמצאו סימנים המעידים על אמירת שקר.

9
10 6. ביום 9.5.2013 התקיים הליך של שימוע בפני מר ניסים בן לטן, מנהל אזור
11 אצל הנתבעת. (לטענת התובע, השימוע הינו פסול ובלתי חוקי, סוגיה שתתברר
12 בהמשך).

13
14 7. ביום 16.5.2013 הודיעה הנתבעת לתובע על פיטוריו לאלתר.

עקרי טענות הצדדים בהליך -

15
16
17
18 8. התובע טוען כי הנתבעת לא הוכיחה את דבר הגניבה שביצע לטענתה, קודם
19 פיטוריו לאלתר וללא תשלום פיצויי פיטורים. התובע טוען כי פוטר שלא כדין,
20 בניגוד מוחלט לחוק, תוך שלילת זכויותיו ללא כל סיבה מוצדקת. התובע
21 מוסיף וטוען כי נציגי הנתבעת סחטו אותו ולקחו ממנו סך של 1,000 ₪ בגין
22 מכשיר טלפון שנטען כי קיבל מהנתבעת, בעוד שכלל לא קיבל מכשיר שכזה.

23
24 9. אשר להצהרה עליה חתם, טוען התובע כי מדובר במסמך הודאה שאינו קביל.
25 התובע טוען כי הכחיש את ההאשמות שיוחסו לו וטען כי עמד בתוקף על כך
26 שכל מה שעשה מבחינת הנחות במחירי הבשר, היה בהוראתו המפורשת של
27 מנהל הסניף. התובע טוען כי הישיבה במסגרת חתם על ההצהרה נמשכה
28 יותר מ-4 שעות וכי הוטחו כנגדו האשמות ואף איימו עליו כי תוגש כנגדו
29 תלונה למשטרה. לטענתו, בנסיבות אלה, לאחר שנלחץ מבחינה נפשית ומכיוון
30 שהובהר לו כי ההצהרה מיועדת לצורך פיטוריו של מנהל הסניף, בלית ברירה
31 הסכים לכתוב את ההצהרה. כן הסכים לפנות לביצוע בדיקת פוליגרף אליה
32 נשלח ע"י הנתבעת ונמצא בה דובר אמת. אשר להליך השימוע, טוען התובע כי

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 13-09-13973

- 1 לא הוזמן אליו מבעוד מועד בצורה מסודרת ובכתב, לא ניתנה לו הזדמנות
2 להכין את עצמו ואף לא נשאל על כל מקרה של גניבה. לכן, לטענתו, השימוע
3 לא היה חוקי והינו פסול.
4
- 5 .10. התובע טוען כי בנסיבות העניין הינו זכאי לסכומים הבאים:
6
- 7 א. סך של 4,142 ₪, הפרשי תמורת הודעה מוקדמת.
8 ב. סך של 28,560 ₪ פיצויי פיטורים.
9 ג. סך של 1,000 ₪ החזר סכום שנגבה ממנו.
10 ד. סך של 15,000 ₪ פיצוי עבור עגמת נפש בגין פיטורים בחוסר תו"ל.
11
- 12 .11. לטענת הנתבעת, מדובר בתביעה חצופה שהוגשה בעזות מצח, אשר מהווה
13 שימוש לרעה בבית המשפט ובהליך השיפוטי. הנתבעת טוענת כי התובע העביר,
14 ביחד עם מנהל הסניף בו עבד, מוצרי בשר ועוף אל מסעדה שפעלה באזור, תוך
15 החלפת מדבקות המחירים על מנת להזויל את עלות המוצרים. פעילות זו,
16 לטענת הנתבעת, הניבה לתובע ככל הנראה תגמול אשר כלל ארוחות צהריים
17 ו/או תשלום כספי.
18
- 19 .12. הנתבעת מוסיפה וטוענת כי התובע הודה בכתב בכל המעשים המיוחסים לו
20 ואף חתם על תיאור והשתלשלות הדברים, כמו גם נכונותו לשלם 1,000 ₪
21 כפיצוי. לאור ממצאים חמורים אלה, זומן לשימוע, במהלכו לא הכחיש את
22 העובדות המיוחסות לו, טען כי כל מה שעשה היה לפי הנחיות מנהל הסניף ואף
23 הביע חרטה על מעשיו. לפיכך, החליטה הנתבעת להודיע לתובע על הפסקת
24 עבודתו.
25
- 26 .13. הנתבעת טוענת כי פיטורי התובע נעשו כדין, לאחר שניתנה לו זכות הטיעון
27 והשימוע. אשר לבדיקת הפוליגרף, טוענת הנתבעת כי זו נערכה לצורך בדיקת
28 רמת המעורבות של מנהל הסניף, ולא נבדקו הממצאים בהם כבר הודה התובע
29 בכתב. כן נטען כי לאור מעשיו החמורים של התובע, זכאית היתה הנתבעת
30 לשלול ממנו את מלוא פיצויי הפיטורים. הנתבעת מציינת כי ערכה לתובע גמר

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 13-09-13973

1 חשבון, והגם שהיתה זכאית לשלול ממנו תשלום בגין הודעה מוקדמת, שילמה
2 לו סכום כספי בגין תקופת הודעה מוקדמת, כמפורט בתלוש השכר האחרון.

3

4

דיון והכרעה -

5

6 .14. התובע הגיש לתיק תצהיר עדות ראשית מטעמו.

7 מטעם הנתבעת, הוגשו תצהיריהם של מר ניסים בן לסן – מנהל האזור ושל גבי
8 רונית זהבי – קב"טית ראשית של הרשת אותה מפעילה הנתבעת.

9

10 המצהירים נחקרו על תצהיריהם במסגרת ישיבת ההוכחות שהתקיימה ביום
11 29.12.14 ולאחריה פעלו להגשת סיכומים בכתב. משהוגשו סיכומי הצדדים,
12 הובא התיק בפנינו למתן פסק דין.

13

14 .15. כפי העולה מן האמור לעיל, הרי שבמרכזו של ההליך עומדות לבירור נסיבות
15 סיום העסקתו של התובע, כמו גם שאלת זכאותו לתמורת הודעה מוקדמת
16 ופיצויי פיטורים. ניתן למקד את הדברים, אם כן, בשאלות הבאות:

17

18 א. האם זכאי התובע בנסיבות העניין לפיצויי פיטורים והודעה מוקדמת.
19 ב. האם זכאי התובע להחזר סך של 1,000 ₪ שנגבה ממנו.
20 ג. האם זכאי התובע לפיצוי עבור עגמת נפש בגין פיטוריו.

21

זכאות התובע לפיצויי פיטורים ותמורת הודעה מוקדמת -

22

23
24 .16. הצהרת התובע, עליה חתם ביום 6.5.2013, מגוללת סדרה של פעולות ואירועים
25 בהם מודה התובע, במסגרתם ביצע בין היתר את הדברים הבאים:

26

27 א. התובע הכין בעצמו, עבור עצמו, 4 מגשים של כרעיים, עם מדבקה של
28 כנפיים, אשר מחירן זול משמעותית.

29

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 13973-09-13

- 1 ב. בשנה האחרונה, מידי שבוע, מכר התובע ללקוח קבוע שהינו בעל
2 מסעדה, נתח קצבים שמחירו 130 ₪ לק"ג, במחיר של 70 ₪ לק"ג, ונתח
3 נוסף של שייטל במחיר של 60 ₪ לק"ג במקום 70 ₪ לק"ג.
4
- 5 ג. בחצי השנה האחרונה מכר התובע 4 פעמים בשבוע לאותו לקוח בעל
6 מסעדה, 30 ק"ג פרגיות בכל פעם, במחיר של 30 ₪ לק"ג במקום 45-50
7 ₪ לק"ג.
8 בהקשר הפעילות מול הלקוח שהינו בעל מסעדה, הסביר התובע כי
9 הלקוח שלח להם כל יום באגטים עם בשר ללא תשלום, והם בתמורה
10 הורידו לו מחירים בבשר.
11
- 12 ד. כן ציין התובע כי מספר פעמים, מכר לגיסתו של מנהל החנות, צלעות
13 כבש שהמחיר שלהם 120 ₪ לק"ג, במחיר של 90 ₪ לק"ג.
14
- 15 התובע ציין בהצהרה כי הוא יודע שהנזק הוא בערך 70,000 ₪, כי הוא מוכן
16 לשלם כפיצוי על הקניה שלו סך של 1,000 ₪, כי הוא מצטער על הנזק שנגרם
17 לחברה וכי הכל היה באישור מלא ובהנחיית מנהל הסניף.
18
- 19 17. התובע טען בעדותו כי ההצהרה עליה חתם אינה נכונה, וכי היא נערכה עפ"י
20 הנחיות שקיבל, להן נאות להסכים עקב הלחץ בו היה נתון.
21
- 22 בחקירתו הנגדית נשאל התובע "למה כתבת מה שאמרו לך. למה עשית מה
23 שהם מבקשים אם זה לא מה שהיה באמת?" והתובע השיב: "אמרו לי
24 שרוצים לפטר את אלי..., ותרשום מה שאומרים לך. ורשמתי.". (פרוטוקול
25 עמ' 5-6 שורה 27 ואילך).
26
- 27 בעקבות כך, נשאל התובע: "ז"א שאין בעיה לשקר כדי לגרום לפיטוריו של
28 מישהו אחר?" והתובע השיב: "בדיוק. אין לי". (פרוטוקול עמ' 6 שורה 2-3).
29
- 30 18. נציין כבר כעת, כי הרושם העגום אשר הותיר עלינו התובע, בעדותו, מקבל
31 משנה תוקף לנוכח עמדתו כאמור, לפיה אין לו כל קושי להצהיר הצהרת שקר

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 13973-09-13

1 אשר תגרום לפיטוריו של אחר. זאת, מתוך הנחת המוצא לפיה, אם אין לתובע
2 קושי לשקר על מנת להזיק לאחר, בוודאי שאין לצפות כי יתעורר אצלו קושי
3 לעשות כן, לטובת עצמו.

4
5 לגופם של דברים, נציין כי התרשמנו לא רק שעדותו של התובע רוויה בסתירות
6 כפי שיפורטו בהמשך, אלא גם שהתובע לא היה תם, במובן זה שגם אם נקבל
7 גרסתו ולפיה ביצע את המעשים, בידיעתו והנחייתו של מנהל הסניף, הרי
8 שהתובע ידע והבין שמדובר במעשים אסורים. על כן, העיד התובע באופן
9 מפורש (פרוטוקול עמ' 8 שורה 21 ואילך):

10

11 "ש. כמה זמן המסעדה קיבלה בשר בהנחות?

12 ת. חודשיים. כל שבוע 30 ק"ג בשר.

13 ש. במחיר של 30 ₪ במקום 45 ₪?

14 ת. כן.

15

16 ש. לשאלת בית הדין: אתה הבנת שמה שקורה זה לא בסדר?

17 ת. כן.

18 ש. דיווח על כך?

19 ת. למי לדווח?"

20

21 ובעניין אחר העיד:

22

23 " ש. אתה מכיר לקוח בשם נאזם?

24 ת. כן.

25 ש. הוא עובד בחנות אטליז במגדל העמק?

26 ת. כן.

27 ש. מכרת לו שתי עגלות עמוסות בעופות למרות שהיה אסור למכור ללקוח בודד

28 מעל 4 ק"ג?

29 ת. היה לוקח עופות. מנהל הסניף היה מרשה לו לקחת מה שהוא רוצה.

30 ש. זה בניגוד להוראות. אתה יודע שזה בניגוד להוראות?

31 ת. אני ידעתי שזה אסור. "

32

33 עולה מן האמור כי על אף שהתובע ידע והבין את חומרת המתרחש, הוא לא

34 נמנע מלשתף פעולה עם הדברים ואף לא דיווח על כך לאיש. ולא בכדי. המשך

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 13973-09-13

1 עדותו, מלמדת כי ההתנהלות היתה בשיטה של "תן וקח", כלומר התובע קיבל
2 טובות הנאה במישרין, כתמורה בגין מעשיו. כך, קיבל התובע, אשר עבד על
3 בסיס שעתי, תוספת כספית ממנהל הסניף של שקל לכל שעת עבודה, וכן קיבל
4 התובע טובות הנאה של מזון שנשלח ע"י בעל המסעדה. הדברים באו לידי
5 ביטוי במסגרת חקירתו הנגדית, עת נחקר התובע על התנהלות הדברים בינו
6 לבין מנהל הסניף, לאחר חשיפת הפרשה:

7
8 " ש. תאשר לי, שמנהל הסניף... ביקש ממך לאחר שהוא הבין ששניכם הסתבכתם
9 שתיקה את התיק על עצמך?
10 ת. הוא אמר לי. הוא ביקש ממני את זה ואני לא הסכמתי. הוא אמר לי במקום
11 שנצא שנינו תצא אתה, נתתי לך תוספת של שקל.
12 ש. למה הכוונה נתן לך תוספת של שקל?
13 ת. קיבלתי תוספת למשכורת של שקל לשעה.
14 ש. תאשר שקיבלת באגטים עם בשר ללא תשלום על בסיס יום יומי ממסעדת
15 שיפודי סמדר?
16 ת. אני קיבלתי פעם אחת, הזמינו אותי."

17

18 הנה כי כן, התובע נתן ביד אחת וקיבל בידו האחרת, תוך שמירה על קשר של
19 שתיקה והימנעות מדיווח לממונים, על אף שהבין את חומרת הדברים. כעת,
20 מבקש התובע לזכות ב"חסינות", באצטלא של "המנהל אמר לי".

21

22 איננו סבורים כי יש לקבל את גרסתו של התובע ולפיה רישום ההצהרה עליה .19
23 חתם, נכפתה עליו. גם אם נקבל גרסתו ולפיה הוברר לו כי ככל שלא יודה
24 במעשיו, לא יהיה מנוס מלערב את משטרת ישראל, איננו מוצאים בכך כל
25 פסול בנסיבות העניין, שהרי אם סבר התובע כי עליו להצהיר עובדות שאינן
26 נכונות, ואשר עלולות לשמש נגדו, וכך היה עליו להבין, אזי לא מובן מדוע בחר
27 בכל זאת לכתוב את שכתב, אם הדברים אינם נכונים.

28

29 מעבר לכך, הרי שהתובע, כך לפי גרסתו הוא (סעי' 20 לתצהירו), הסכים בעת
30 סיום הפגישה עם נציגי מחלקת הביטחון, היינו מיד לאחר שחתם על ההצהרה
31 "לעבור בדיקת פוליגרף לאימות הדברים", כהגדרתו. בחלוף יומיים לאחר
32 מכך, התייצב התובע במכון הפוליגרף, והפעם – אף מבלי שיהיה נתון בחדר

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 13973-09-13

- 1 סגור עם שני אנשי הבטחון של הנתבעת, וכמובן מבלי שאיש יכפה עליו מאום,
2 חזר בפני בודק הפוליגרף על עיקרי הדברים ואף הוסיף והתוודה על פעולה
3 נוספת שביצע (מכירת כמות גדולה מאוד של עופות, בניגוד להגבלת הכמות
4 שהיתה אותה עת) והסביר כי עשה זאת בהוראת המנהל.
5
6 אם כך, לא מובן לנו, כיצד מבקש התובע בהליך זה, לחזור בו מן האמור
7 בהצהרה אשר נערכה בכתב ידו ועליה חתם בעצמו, וחזר על האמור בה, גם
8 יומיים לאחר מכן, בפני בודק הפוליגרף.
9
10 .20 מסקנתנו עד כה, היא כי האמור בהצהרה עליה חתם התובע, בה הודה במכלול
11 המעשים המיוחסים לו, משקפת לכל הפחות את עיקרי הדברים, מה גם שכפי
12 העולה מן האמור לעיל, התובע חזר ופירט המעשים בפני בודק הפוליגרף, תוך
13 שהוא מבקש להפחית מחומרתם לנוכח הטענה כי נעשו עפ"י הנחיית מנהל
14 הסניף.
15
16 .21 אשר לבדיקת הפוליגרף – זו בוצעה בחלוף יומיים מן המועד בו חתם על
17 ההצהרה, תוך שהתובע פונה לבדיקה במכון אליו נשלח מטעם הנתבעת.
18
19 לטענת הנתבעת, בדיקת הפוליגרף נערכה לצורך בדיקת רמת המעורבות של
20 מנהל הסניף, ולא נבדקו הממצאים בהם כבר הודה התובע בכתב. לטענת
21 התובע, כמפורט בסעי' 12 לסיכומיו, מלמדת הבדיקה כי אכן פעולותיו של
22 התובע היו באישור המנהל, בעוד זה האחרון, אשר ביקש להטיל את האחריות
23 על התובע, נמצא דובר שקר. עובדה זו, לטענת התובע, מלמדת על האופן בו
24 נתפסו הדברים ע"י התובע בזמן אמת.
25
26 עיון בבדיקת הפוליגרף, מלמד כי זו אכן נערכה בראש ובראשונה לצורך בירור
27 המידע הנוגע למנהל הסניף, אולם עלו בה גם שאלות הנוגעות לפעולותיו של
28 התובע בענייננו. הסוגיות שהתבררו בבדיקת הפוליגרף מבחינתו של התובע, לא
29 כללו את כל הנושאים, וניכר כי מטרת הבדיקה היתה לוודא כי הודאתו של
30 התובע ממצה את מעשיו ואת הידוע לו. נציין, כי בחלקה המקדים של
31 הבדיקה, הודה התובע באירועים הבאים:

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 13973-09-13

- 1
- 2 א. מכירת פרגיות במשך 4 חודשים, 4 פעמים בשבוע, לבעל מסעדה, במחיר
- 3 של 30 ₪ לק"ג במקום 40-50 ₪ לק"ג (סעי' 5-8 לדו"ח הבדיקה).
- 4
- 5 ב. מכירת צלעות כבש לגיסתו של המנהל, במחיר 90 ₪ במקום 120 ₪.
- 6 נציין בהקשר זה, כי לטענת התובע – סעי' 10 לדו"ח הבדיקה, המנהל לא
- 7 ביקש לתת הנחה לגיסתו והתובע עשה כן, משום שהיתה "כמות גדולה
- 8 מסחורה זה", זאת בניגוד לעדותו המפורשת בפנינו:
- 9
- 10 "ש. אתה החלטת למעשה לתת לה הנחה, נכון?
- 11 ת. לא זה היה בהוראה של מנהל הסניף".
- 12
- 13 ג. מכירת כמות גדולה מאוד של שתי עגלות מלאות עופות שלמים וכן
- 14 כרעיים עוף, במחיר הרגיל אך בכמויות שאסור היה למכור, מאחר
- 15 שהיתה הגבלה של 3-4 ק"ג, בעוד הכמות שנמכרה היתה של 60 ק"ג כל
- 16 פעם, 3 פעמים בשבוע.
- 17
- 18 22. בסיכומיו, סוקר התובע את כל אחד מן האירועים, ומנמק, מדוע לדעתו אין
- 19 להחמיר איתו, בגינם:
- 20
- 21 אשר למקרה של תמחור כנפיים במקום כרעיים, לשימוש עצמי, טוען התובע
- 22 (סעי' 23 לסיכומים) כי: "המעשה הנ"ל לא היה פסול מבחינת ההנהלה
- 23 הקודמת, וכי ככה היה נהוג כאשר המנהל היה מאשר לעובדים לקחת
- 24 מוצרים במחירים מוזלים, ולא היתה עם זה בעיה בתקופת ההנהלה הקודמת,
- 25 כך שהתובע האמין בתוכו כי מדובר במעשה שהוא מקובל...".
- 26
- 27 אשר למקרה של מכירת סחורה לבעל מסעדה במחיר מופחת וקבלת באגטים
- 28 מן המסעדה, טוען התובע (סעי' 27 לסיכומים) כי: "המעשה נעשה בעקבות
- 29 בקשתו של מנהל הסניף... ובאישורו, וכי הדבר אינו מהווה גניבה או מעשה
- 30 של הפרת אמונים כי נהוג לעשות זאת לחלק מהלקוחות וזה מקובל
- 31 ברשת...".

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 13973-09-13

- 1 אשר למקרה של מכירת בשר כבש במחיר מופחת לגיסתו של מנהל הסניף,
2 טוען התובע (סעי' 29 לסיכומיו) כי הוא: **"ביצע בפועל מה שביקש ממנו מנהלו**
3 **... והוא נתן לגיסתו של אלי צלעות כבש במחיר של 90 ₪ לק"ג במקום 100**
4 **לק"ג"**. התובע הוסיף וציין כי המחיר הרגיל הוא 100 ₪ לק"ג ולא 120 ₪ כפי
5 שכתב בהצהרה, עפ"י דרישת נציגי מחלקת הבטחון. (מדובר בטענה תמוהה
6 שכן גם בפני בודק הפוליגרף ציין התובע שהמחיר הוא 120 ₪ לק"ג, הגם ששם
7 לא היו נציגי מחלקת הבטחון שלטענתו הכתיבו לו את הנתונים, כאשר שם גם
8 טען כי המנהל כלל לא ביקש ממנו לעשות הנחה).
9
- 10 אשר למקרה של מכירת כמויות גדולות מאוד של עוף ללקוח בשם נאזם
11 מאיטליו במגדל העמק, זאת בניגוד להגבלת הכמות שהיתה אותה עת בחנות,
12 טוען התובע (סעי' 30-31 לסיכומיו) כי מדובר היה בהוראה של המנהל וממילא
13 שקילת העופות מתבצעת בקופה הראשית, ואין לו קשר לעניין זה. גם כאן,
14 מדובר בטענה שאינה עולה בקנה אחד עם גרסתו של התובע בפני בודק
15 הפוליגרף, לפיה התובע "בהוראה של אלי, מכר לו כמות גדולה מאוד של שתי
16 עגלות..." (סעי' 12 לדו"ח הבדיקה). נוסח הדברים האמור, אינו מותיר מקום
17 לספק בדבר מעורבותו של התובע בהליך המכירה.
18
- 19 המפורט לעיל מלמד כי התובע ביצע את המעשים המיוחסים לו, אולם הוא .23
20 סבור כי בנסיבות העניין, לנוכח העובדה כי 3 מתוך 4 מקרים אינם נוגעים אליו
21 עצמו, אלא ללקוחות של הסניף, הרי שאין להחמיר עמו. עוד טוען התובע (סעי'
22 47 לסיכומיו) כי **"הנתבעת לא הצליחה להוכיח כי מדובר במעשים שחזרו על**
23 **עצמם ונשנו, וכל שהוכיחה הוא שמדובר במקרה אחד עליו נתפס התובע**
24 **שוקל לעצמו פרגיות במדבקה של כנפיים, ו-3 מקרים של מתן הנחות**
25 **ללקוחות באישור מנהל הסניף כאמור."**
26
- 27 התובע טוען כי עפ"י הפסיקה, אין מקום בנסיבות העניין לשלילה מלאה של .24
28 פיצויי הפיטורים ודמי הודעה מוקדמת וכי ניתן להסתפק בשלילה חלקית שלא
29 תעלה על 20%, אחרת תיגרם לו פגיעה קשה מעבר לפגיעה שנגרמה לו כתוצאה
30 מפיטוריו. התובע מוסיף ומציין כי פוטר בהיותו בן 54 שנים, כאשר הוא
31 המפרנס העיקרי במשפחתו.

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 13973-09-13

- 1
- 2 .25 הן התובע והן הנתבעת, מבקשים להפנות בסיכומיהם, לפסיקת בית הדין בע"ע
- 3 214/06 אלוניאל בע"מ נ' אלכסנדר צרניאקוב, ניתן ביום 31.5.2007, בה פירט
- 4 בית הדין הארצי לעבודה את השיקולים שצריכים להנחות את בית הדין,
- 5 בבואו להחליט אם יש לשלול פיצויי פיטורים. כל אחד מן הצדדים מבקש
- 6 לפרש את המבחנים שנקבעו בפסק הדין האמור, כתומכים במסקנה אליה
- 7 מבקש להגיע. האחד – תשלום פיצויי הפיטורים, והאחר – שילתם.
- 8
- 9 .26 נדמה כי לא צריכה להיות מחלוקת, בדבר העובדה כי התובע ביצע מעשים
- 10 פסולים, לחומרתם היה מודע בעת ביצועם, אשר גרמו לנתבעת נזק כספי של
- 11 ממש. להבדיל ממקרה בו מבוצע אירוע חד פעמי, נקודתי, אשר אין בו כדי
- 12 לגרום נזק מהותי, כאן עסקינן בשיטת פעולה אשר נמשכה מספר חודשים,
- 13 בהיקף של מספר פעמים בשבוע, ובסדרי גודל של עשרות ק"ג של בשר.
- 14 המשמעות הכספית והנזק שנגרם כתוצאה מכך, ברורים.
- 15
- 16 מנגד, אין להתעלם מן העובדה כי בעיקרו של דבר, התובע לא יזם ולא הגה את
- 17 הפעולות החוזרות והנשנות אשר בוצעו, בהוראת הממונה עליו, אשר היה
- 18 הגורם המרכזי והדומיננטי, כאשר התובע פועל על פי דברו. מובן, כי עונש
- 19 הפיטורים במקרה זה, אינו אלא מתחייב בנסיבות העניין. יחד עם זאת, איננו
- 20 סבורים כי דינו של מנהל במקרה הנדון, אשר מועל באמון המעסיק ומנחה את
- 21 העובד לבצע מעשים כדוגמת אלו שתוארו לעיל, צריך להיות כדינו של העובד,
- 22 אשר ביצע את הוראות הממונה עליו. זאת, חרף העובדה כי העובד "עצם
- 23 עיניו", לא דיווח ואף קיבל טובות הנאה מסויימות.
- 24
- 25 .27 במצב דברים זה, ובשים לב למכלול נסיבות העניין, אשר כאמור לעיל איננו
- 26 מבקשים להקל ראש בחומרתן, אולם כן נכון יהיה לראות באופן שונה את
- 27 עונשו של הממונה אל מול עונשו של הכפוף לו, אשר ביצע הוראותיו, אנו
- 28 סבורים כי אין לשלול מן התובע את מלוא פיצויי הפיטורים, אלא נכון יהיה
- 29 לשחרר לידי אלו מלוא הזכויות שנצברו עבורו בחברת הביטוח "הפניקס",
- 30 היינו הן את רכיב התגמולים והן את רכיב הפיצויים. נציין בהקשר זה, כי עפ"י
- 31 דו"ח יתרות לחודש 6/13, עומדים ליכות התובע בפוליסה סך של כ-8,000 ₪,

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 13973-09-13

- 1 המהווים כ-40% מפיצויי פיטורים מלאים (בהתבסס על ממוצע שעות עבודתו
2 בשנה האחרונה, מחושב לפי תעריף אחרון לשעה, זאת להבדיל מסכום פיצויי
3 הפיטורים שנתבע בהליך זה, ללא פירוט תחשיבי ותוך שהוא שגוי מעיקרו.
4 בהקשר זה נוסף ונציין, כי חלות על הצדדים הוראות צו הרחבה ענפיות,
5 המחילות את הוראות סעי' 14 לחוק פיצויי פיטורים, אולם נוכח קביעתנו לעניין
6 פיצויי הפיטורים כמפורט לעיל, אין לכך כל רלוונטיות).
- 7
- 8 בכך, לטעמנו, יש כדי לאזן בין העונש הראוי והמתאים לחומרת המעשים, לבין
9 נסיבותיו המיוחדות של המקרה הנדון, במסגרתו, ככלל, בוצעו הפעולות עפ"י
10 הנחיות המנהל הממונה, על כל המשתמע מכך.
- 11
- 12 לפיכך, אנו קובעים כי התובע זכאי לפיצויי פיטורים חלקיים, בגובה סכום .28
13 הפיצויים שנצבר בחברת "הפניקס", אשר עמד נכון לחודש 6/13 על סך של כ-
14 8,000 ₪. תשלום הפיצויים יבוצע על דרך שחרור מלוא הזכויות בפוליסה לידי
15 התובע, לרבות חלק הפיצויים. ככל שנתבעת משכה את חלק הפיצויים כאמור,
16 והוא אינו מצוי עוד בפוליסה, מטעם זה, הרי שיהיה עליה לשלם לתובע את
17 שוויו, קרי פיצויי פיטורים בסך של 8,000 ₪.
- 18
- 19 אשר להודעה המוקדמת – איננו סבורים כי בנסיבות כדוגמת אלה שבמקרה .29
20 שלפנינו, יש לצפות מן המעסיק כי ימשיך להעסיק את העובד, בתקופת
21 ההודעה המוקדמת, ומכאן שגם אין לקבוע כי היה עליו לתת לעובד, קודם
22 פיטוריו, הודעה מוקדמת כלשהי. עמדה זו, מצאה ביטוי גם בפסיקת בית הדין
23 הארצי לעבודה במקרים דומים. (ע"ע 272/06 משה אוחנון נ' קליניק שיווק
24 מזון (1986) בע"מ, ניתן ביום 23.7.2007). עוד נציין, כי חרף האמור, מצאה
25 הנתבעת בהגינותה, לשלם לתובע תמורת הודעה מוקדמת בסך של 1,458 ₪,
26 ומכאן כי התובע קיבל, לטעמנו, אף למעלה מן המגיע לו, בנסיבות העניין.
- 27
- 28 זכאות התובע להחזר סך של 1,000 ₪ שנגבה ממנו –
- 29
- 30 בישיבת הבירור שהתקיימה ביום 6.5.2013, הסכים התובע, לשפות את .30
31 הנתבעת בגין נזקים עבור ה"קניה" כהגדרתה בהצהרתו, בסך של 1,000 ₪.

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 13973-09-13

- 1
- 2 .31 מאחר שאין בידינו לקבל את טענותיו של התובע בדבר הנסיבות בהן התקבלה
- 3 הסכמתו, היינו איננו סבורים כי הוא נתן הסכמתו בכפייה או אילוץ, כך גם
- 4 איננו סבורים כי התובע זכאי להחזר של סכום כספי אותו הסכים לשלם, ואף
- 5 שילם בפועל, בגין מעשיו. זאת, במיוחד שעה שמדובר בסכום סביר וסמלי
- 6 ביותר בהתחשב בנסיבות העניין.
- 7
- 8 לפיכך, תביעתו של התובע להחזר הסך של 1,000 ₪ ששילם, נדחית.
- 9
- 10 זכאות התובע לפיצוי עבור עגמת נפש בגין פיטוריו -
- 11
- 12 .32 כפי העולה מן המפורט לעיל, הרי שהליך פיטוריו של התובע, נעשה אמנם בתוך
- 13 לוח זמנים קצר, אולם הנתבעת פעלה לקיומו, תוך שהיא מכבדת את הכללים
- 14 שהותוו בפסיקת בתי הדין, לעניין זכות השימוע והטיעון.
- 15
- 16 .33 נציין כי לתובע נערך בירור מקיף ביום 6.5.13, במסגרתו התבררו כלל הטענות
- 17 הנוגעות לאירועים השונים. בסיום הליך הבירור, חתם התובע על הצהרה בה
- 18 הודה במעשים המיוחסים לו. במקביל, הוזמן התובע לשימוע שנקבע להתקיים
- 19 ביום 9.5.13. התובע חתם על ההזמנה לשימוע. התובע אמנם טוען כי לא קיבל
- 20 הזמנה לשימוע וכי לא יכול היה להיערך בהתאם, אולם לנוכח העובדה כי
- 21 התובע חתם על ההזמנה לשימוע, הנושאת תאריך 6.5.13, אין בידינו לקבל
- 22 גרסתו זו.
- 23
- 24 .34 מעבר לכך, השתלשלות האירועים מיום 6.5.13 ואילך, הביאה לכך כי התובע
- 25 ידע והבין את מלוא התלוונות המופנות נגדו, יכול היה להיערך בהתאם (או
- 26 לבקש לדחות את מועד השימוע לצורך כך), והוא לא העלה כל טרעוניה בעניין,
- 27 גם במהלך הימים שחלפו לאחר הליך השימוע ועד מועד הודעת הפיטורים.
- 28
- 29 .35 מאחר שלא מצאנו פגם בהתנהלות הנתבעת לעניין זה, ובוודאי שלא התנהלות
- 30 העולה כדי חוסר תום לב, כטענת התובע, הרי שגם תביעתו לפיצוי עבור עגמת
- 31 נפש, בגין פיטוריו, דינה להידחות.

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 13-09-13973

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

סוף דבר -

36. התביעה נדחית, למעט בכל הנוגע לפיצויי הפיטורים, אשר ישולמו באופן חלקי, כמפורט בסעיף 28 לעיל, זאת בתוך 30 יום מקבלת פסק דין זה.

37. בנסיבות העניין ולנוכח התוצאה אליה הגענו, כל צד יישא בהוצאותיו.

38. כל אחד מן הצדדים רשאי לערער על פסק דין זה בפני בית הדין הארצי לעבודה בתוך 30 יום מקבלתו.

ניתן היום, ט"ו אייר תשע"ה, 04/05/2015 בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

גב' יפעת ליכט
נציגת ציבור (מעסיקים)

מירון שורח, שופט
אב"ד

מר אברהם אלוך
נציג ציבור (עובדים)

15
16